

RUBRIEKTITEL

FEEST VAN DE HEILIGE RITA

Traditioneel viert de parochie Wolfsdonk het naamfeest van de Heilige Rita, rond 22 mei. Deze heilige kreeg jaren geleden, vooral door toedoen van de ondertussen overleden Gusta Van Dijck, een ereplaats in onze kerk. Na de viering werden er telkens kaarsen, rozen, medailles, beeldjes te koop aangeboden.
.De opbrengst hiervan werd gebruikt voor Eucharistievieringen ter ere van de Heilige Rita.

Ondertussen zijn we zoveel jaren verder, maar toch bleef deze mooie traditie, ondanks het coronavirus, bewaard.

Denise Vanden Eynde uit Aarschot zorgt telkens voor een mooi bloemstuk....

Kaarsen, beeldjes en rozen werden nog steeds te koop aangeboden en vonden zoals steeds, nog heel gemakkelijk hun weg naar de kopers.

Tijdens de viering, opgedragen door Priester Rudy Borremans, geassisteerd door Diaken Bert Hellebaut, en muzikaal begeleid door Koster Rik, werd door Leo ook het leven van deze heilige belicht, alsook tal van legendes die over haar bekend zijn.

De viering werd afgesloten met een verjaardagsversje voor drie leden van ons koor, Madeleine Van den Brande, Mieke Verbiest en Jo Duyck.

Het lijflied van de Heilige Rita "de wonderroos van Sascia", sloot deze stemmige en zeer gesmaakte viering af.

De familie van Gusta Van Dijck was ook aanwezig in deze viering, en trotseerde na afloop naast het beeld van "de moe" hare grote favoriet.

En Gust en de Heilige Rita, die zagen dat het goed was....

Na afloop trokken een aantal leden van ons zangkoor naar "Le Loup Garou, even verderop, waar onze jarige dirigente, Jo, een drankje aanbood.

Met bijzondere dank aan onze hoofdsponsor Laurent "Renneke" Van Roie.

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

HET DORP VAN SINT-ANTONIUS

Alfons Heylen vertelt over den Teut - deel 2 van 2

© Tekst: Erven Heylen, Rotselaar © Tekeningen: Kris Wollants

Jef Kroenekraan, die moogt ge in de galerij der stropers en vertellers gerust een ereplaats geven naast de Wizze en de Teut. Hij was zeker zo vindingrijk en gewiekst en volleerd in de stiel. Hij kon echter niet zo goed uit de voeten; hij had niet genoeg bewegingsvrijheid omwille van problemen met levensruimte. Ge zult me best begrijpen als ik u vertel dat hij een razementig kwaad vrouwmens in huis had. Ze moet in de fleur van haar jaren een pront stuk geweest zijn, die Melanie, een die in 't oog sprong. 'Ik heb maar nooit kunnen begrijpen', zei de Wizze, 'hoe Jef die in z'n stal gekregen heeft, maar allee, Pater Poirters heeft lang geleden eens in een boekske geschreven: *wie een wijf neemt voor het lijf, verliest het lijf en houdt het wijf!*' Het was een loense, een die met valse streken werkte. En ze heeft verdommelijk veel sjans gehad dat ze met zo ne *leubbe* van ne vent getrouwd was. (...)

Ik moet zeggen, Jef heeft er veel last mee gehad en veel afgezien! Maar ondanks alles hield hij toch kop boven water en dronk heimelijk en op tijd z'n borrel. Werken was dagelijkse verplichting. Stropen mocht ook wel, dat bracht geld in huis en van het wild hield hij genoeg achter om al eens een staminee binnen te schuiven. Ge hebt het al beet zeker? Hij deed zoals de sluwe rentmeester die z'n kasboek vervalste en 5 deed schrijven in plaats van 10. De helft van het wild dat hij vangen kon, lei hij onderdanig voor de voeten van z'n eega. De rest werd bij de Wizze of den Teut in de kelder gebracht en door hen bereidwillig verder verhandeld. Die mannen deden dat geren en aanzagen het als een werk van barmhartigheid.

'Jef, vertel nu eens over de schoonste stropersaffaire die ge in uw lange loopbaan te verwerken had?' *'t Was allemaal nogal plezant, maar ge moet er kop in hebben en d'er in opgaan. Neem nu dat avontuurke met dat stuk kasteelheer van opzij Diest ... Die had buiten z'n park veel hectaren bos liggen en er tegenaan een grote boomgaard. Jef had er al de fruitbomen gepland en er een goeie stuiver aan verdiend. Het heel gedoe lag te wachten op de regen en de zegen van Ons Heer. Jammaar! Ze hadden zonder de konijnen gerekend! Na een paar weken kwam er al een boodschapper bij Jef... of hij niet sito wilde komen. Hij trok erop af. 'Jef, nu heb ik iets aan de hand, de fruitbomen gaan kapot. De schors wordt er onderaan rondom afgebeten!' - 'Ja, meneer, dat zijn natuurlijk, zoals altijd, die ellendige konijnen!' - 'Als ge ze kunt vangen, 'k geef u een halve frank per stuk en het wild is voor u'. (De daghuren schommelden in die tijd tussen 1fr. En 1,50 fr.) Dat was afgesproken.*

Jef ging regelmatig de gevangen konijnen tonen en streek zijn half frankskes op. Toen het vangen ter plaatse slabakte en naar z'n zin niet meer rendeerd, stropte hij ze elders waar er nog genoeg rondliepen en met hele vrachten werden ze gepresenteerd en vergoed. Maar 't ging effenaf te geweldig! En meneer dacht er al over na dat het toch wat veel werd. Toen Jef er weer eens met een half dozijn op af trok, werd hem te verstaan gegeven dat hij degelijk werk verricht had, dat het gebijt aan de fruitbomen fel verminderd was en dat de vangst nu wel stilgelegd kon worden; de fruitbomen zouden het nu wel doen. Was me dat een tegenslag! Jef moest nu wel dit aards paradijs verlaten. (...) Maar nee, zo was Jef Kroenekraan niet geschapen! Hij had heel de terugweg om over een oplossing te *prakkezeren*. En lang voor hij thuis was, wist hij het al! De volgende avond kroop de eenzame 'afgedankte' in 'zijn verloren paradijs' van boom tot boom. En de maan, die zich even kon loswringen van achter een dikke wolk, verschoot zich een bult toen ze Jef daar bezig zag, sluipend, de kop laag tegen de grond aan, van een heel stel fruitbomen de schors zag wegknabbelen ... en dan spuwen en weer verder wroeten. Wolken schoven geheimzinnig heen over dat nachtelijk gedoe; de knabbelaar

werkte onverpoosd door ... en verdween dan geruisloos in de nacht. Hij wachtte één dag; wachtte er nog een ... de derde dag kwam er bericht. 'Jef, meneer heeft doen zeggen dat ge sito tot bij hem zoudt komen.'

En Jef erop af ... met lichte tred! In de gauwte wipte hij nog even binnen bij den Teut om te verwittigen tegen 's anderendaags enkele konijnen ter beschikking te houden aan de prijs van de dag. Zo gerust was hij in het resultaat! En meneer was toch zo content dat hij zo direct kwam, want hij was nog eens naar z'n boomgaard gaan kijken ... 'en ge moet dat zien, Jef, 't is om bij te vloeken ... alles opnieuw overknabbeld! Ge moet ze nog maar een tijd vangen, ge kent de condities.'

Wanneer Jef dat ergens aan 't vertellen was, tussen pot en pint, liet hij zich op de vloer zakken en knabbelde rond de poten van de herbergstoelen, want zo'n verhaal kwam slechts voor de helft tot zijn recht zonder de praktische demonstratie erbij.

Er waren bij ons in die jaren veel herbergstoelen – want het krioelde van herbergen –, maar ge kondt er moeilijk een zitmeubel vinden dat geen sporen droeg van een sterk verhaal.

Ergens achter Eindhout had Jef, in het gezelschap van de Wizzle, eens een eigenaardige vangst gedaan. Ze waren er doende in een hoge kant van een kasteelpark. Het fret werd bij één van de konijnepijpen gezet, maar het wilde niet naar binnen. De Wizzle betastte het hol eens en trok een gave, volle fles boven. 't Was wijn! Toen begonnen ze ook de andere uitgangen af te tasten. Aan de konijnen dachten ze niet meer en met een volle vracht van het edel vocht trokken ze naar huis. U zult begrijpen dat ze de weken die volgden meermaals terug op onderzoek gingen; het gebeurde effenaf buiten hun wil om. Wanneer ze 's avonds optrokken, was er overeengekomen: 'We zullen vannacht maar eens op fazantenjacht gaan in 't park van de graaf', of: 'naar de Tessengerlo heide', of ... Er kwam uiteindelijk niets van in huis. Want als in stil akkoord verlieten ze, na een weinig getreuzel, telkens de voorgenomen weg en kwamen weer terecht op het domein waar het druivensap hen wenkte. En dan werd er gelachen omdat ze het geen van beiden konden verhelpen. De wijndrang had hen overweldigd, was hen de baas: een drang waaraan ze niet konden weerstaan. Toch was er, al die weken, een klein wolkje aan hun wijn- en konijnepijpenhemel. Ze begrepen maar niet hoe die mirakuleuze flessen in die hollen waren verzeild geraakt. Na zekere tijd was ook dat raadsel opgelost: één der kamerknechten van het kasteel was met klikken en klakken buitengewalst, want meneer had hem betrapt toen hij van zijn beste wijnsoorten door het park wegdroeg naar de geheime bergplaats. 'Ik hem kompas met die sukkeleir,' zei de Wizzle. En Jef: '*k Hem noeët of van zeleive zo nen drank ne mië gepruufd.*'

In zijn levensavond is Jef nog op tragische wijze aan z'n eind gekomen. 't Was begonnen met een doodgewone vermaning toen hij, met de ezelskar, aardappelen ging leveren. 't Wijf had hem bitsig toegesnauwd dat hij best voor de noen kon terug zijn. Hij zei met overtuiging: '*Zonder ongelukken, gemakkelijk!*' Maar ja, wat is in feite een ongeluk? De meeste denken dan aan gebroken armen of benen. Bij Jef was het doodeenvoudig een droge keel! Hij pakte dus na de levering in zeven haasten ne grote Aarschotse bruine mee ... en dan terug ... want dat vrouwmens verdomme! Toen hij dat wijs besluit nam, hield hij echter geen rekening met de stalen wil van zijn lastdier. Want vlak bij de herberg *In Transvaal* werd zijn ezeltje weerbarstig en reed het geleeg op. Er zat dus niets anders op dan er nog eentje te pakken. Ge kunt toch uw gespan niet opnieuw de baan insleuren zonder eerst effekes binnen te gaan. Bij Rikus Maan bleef het beestje weer stokstijf staan (de kracht der gewoonte) en Jef was dus weer zedelijk verplicht ... '*In de rapte, dan ben ik nog op tijd voor de noen!*'

In *De drij Snellen* – waarom schiet hem dat nu zo opeens te binnen? – staat hij nog in 't krijt voor een paar borrels. Moest hij daar nu voorbijrijden, wat zouden ze wel denken? Hij zal dat vlug gaan vereffenen. En nu recht op huis af, Jef, dan zijt ge nog op tijd!

Kan ne mens toch ongeluk hebben. Hij is de herberg van de kleermaker al voorbij en daar roept een plezante klant hem met veel armgezwaai terug. (...) Z'n borrel stond al ingeschonken en terwijl hij die door de keel wipte zag hij tot z'n verbazing dat de klok al na twee wees, maar ook meteen dat de deur opensloeg en z'n Melanie binnen pikkelde, recht naar den toog! 'Nen druppel!' Ze greep die met haar stijve vingers en gooide hem in gruiselmenten tegen de vloer. 'Nog nen druppel!' De baas dierf niet anders. De borrel ging weer in stukken. 'Jomme, vrouwmens, da meugde toch ...' 'Nog een, ik betaal

wat ik drink en wat ik breek er nog bij. Ik kan het evengoed verbrassen als menne vent!' Jef stond er versuft bij te kijken. Bij elk glas dat neerpletste was het precies of z'n hart mee brak. Niet zozeer omwille van de scherven, maar om de kostelijke drank die op de vloer verloren liep. Hij kon het niet langer meer aanzien en beluisteren, fenkelde stil de deur uit en sjouwde met z'n ezelke op huis af. Z'n vrouwmens kwam achter hem aan gesukkeld met geschreeuw en gevloek. Vanachter deur en schuurpoort stonden overal mensen te luisteren, maar niemand liet zich zien, want zo een wijf kon een heel dorp op stelten jagen.

Dat was de allerlaatste keer dat de dorpingen Jef Kroenekraan in levenden lijve gezien hebben. Want 's anderendaags sjaffelde Melanie al blerend van de ene stroper naar de andere om te vernemen of ze hem niet gezien hadden. Niemand had echter die nacht met hem een jachtafspraak gehad. Toen begonnen de meest fantastische gissingen en veronderstellingen de ronde te doen. Een buurvrouw ging bij Melanie om een emmer water. Ze had dat water niet nodig, maar ver over de put gebogen, tastte ze met de puthaak zo diep ze maar kon; neen, daar was hij niet. Anderen trokken naar de Demer, want dat wijf had hem zo zot geschreeuwd en gejudast, dat hij zich misschien wel verdaan had. Eén was zelfs tot bij de sluiswachter in Aarschot gelopen om te verwittigen dat hij de volgende dagen even moest opletten.

Maar de Wizze schudde bij al het geroddel en geheimzinnig gefluister wijselijk het hoofd: 'Niks van, niet verhangen, niet naar de Demer, en, wijzend in de richting van de bossen, levend of dood, van ginder zalttem kome.'

En hij kwam. Op een kar met een laken erover. Morsdood! Gevonden in de bossen, een paar uren hogerop, een schot in de rug. Melanie stond erbij te jammeren: 'Zo ne goeie vent! Alleman heiget altij gezei dattem toch zo braaf was ...'

Het onderzoek draaide op niemendal uit en in de gazet van de schoolmeester stond er te lezen: 'Waarschijnlijk een afrekening tussen stropers ...' De Wizze zei: 'Hij had geen enkele vijand tussen de brekkeniers van tien uur in de ronde!' De rest dacht hij. Want hij was een voorzichtig man!

Op een kar met een laken erover

LANGDORP-GIJMEL

DOOPVIERING IN GIJMEL

Op zaterdag 21 mei werd de kleine Lander Lambrechts boven de doopvont gehouden. Lander is het zontje van Bart Lambrechts en van Anneleen Tant. Hij werd geboren te Leuven op 18 december 2021. Langs deze weg willen we als parochiegemeenschap een welgemeende proficiat wensen aan de dopeling, zijn ouders, meter en peter en de ganse familie.

Dat Lander, gesteund door de liefdevolle houding van zijn ouders en familie mag opgroeien tot een liefdevolle jongen. Dat hij, gesterkt door het sacrament van het doopsel en de kracht van de Heilige Geest, een liefdevolle leerling van Jezus mag worden.

KVC LANGDORP BETREURT

KVC Langdorp is in diepe rouw. Met veel droefheid melden we dat Paul Goossens op zaterdag 21 mei overleden is na een slepende ziekte. 'Polle' was jarenlang de penningmeester en uithangbord van onze club. Maar hij was vooral een fantastisch mens waarop je steeds kon rekenen.

We zullen hem zeker missen, altijd goedlachs en positief met iedereen.

Het bestuur, spelers en trainers wensen de familie veel kracht bij het verwerken van dit verdriet.

WOLFSDONK

OKRA GAAT NAAR SCHERPENHEUVEL

Zoals elk jaar ging Okra Wolfsdonk op bezoek naar Onze Lieve Vrouw van Scherpenheuvel.

Een aantal (jongeren ?) van hen kwamen met de fiets, de anderen met de auto..

De Eucharistieviering werd opgedragen werd door de vroegere Bisschop van Gent, Mgr. Van Looy want onze proost was belet wegens ziekte.

Nadien schoven we aan in "de Ram" voor enkele broodjes, taart, koffie...en gebabbel.

Het was lekker en voldoende, want in de zaak naast de Ram, konden we ook nog terecht voor VERS GEBAKKEN ENGEL, maar we waren allen verzadigd.

De leuke namiddag werd afgesloten met een wandeling langs de kraampjes.

Iedereen genoot van het mooie weer...

WIJZIGING VIERING 16 JUNI

Op 16 juni wordt de viering van 09.30 u. geschrapt en vervangen door een feestelijke viering om 11.00 u. ter gelegenheid van '100 jaar FERM'

OVERLIJDEN

Op 18 mei overleed **Raymond Van Dingenen** in het UZ Leuven, Campus Gasthuisberg. Hij werd geboren op 26 januari 1945. Raymond was de weduwnaar van Josée Schepers. Namens de parochiegemeenschap bieden wij de familie onze oprechte christelijke deelneming aan.

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorij, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorij).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63.
Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel.
013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude
Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borght (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

GIJMEL

Zaterdag 4 juni: Eucharistieviering om 18.00 u

-Frans Camerlinckx en Maria Luyten

WOLFSDONK

Zondag 5 juni: Gezinsviering om 09.30 u.

LANGDORP

Geen vieringen

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14

